

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: A.Z., narozená ..., bytem ...

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08
Praha 5,

v řízení o žalobě ze dne 15.5.2018 proti rozhodnutí žalované ze dne 25.4.2018 č. j. ... o
invalidní důchod,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín žaloba, účastníci jsou označováni žalobce a žalovaný. Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

orgánu, tj. v této věci stav ke dni 25.4.2018; ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

2. **Včasnou žalobou ze dne 15.5.2018** se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 25.4.2018 č.j. ..., protože s ním nesouhlasí, neboť ČSSZ vůči ní jedná protiprávně, když jí doposud nevyplácí žádné peníze – invalidní důchod a přitom je trvale invalidní. Namítala, že nebyly zohledněny všechny operace, které měla – operace hlavy po sraž. aut. v dětství, operace dělohy – odebrána, operace žlučníku, kolena. Na úřadu práce je od r. 91, 92, nikoliv 95 z důvodu dlouhodob. nemoci a 14.5.2018 jí bylo 56 let nikoliv 55. V námitkách píšou, že má poruchy osobnosti a chování poškoz. mozku, je to nesmysl – byla sraž autem a doktor, co jí operoval, řekl mámě, že až budu dospělá, budu mít trv. násl. Vymlouvaj se na to, že dříve jsem mohla pracovat, ženský nadávali proč ji úřad práce s tímto zdrav. postiž. poslal pracovat. Dále uvedla, že pos. lékař J.V. v Sokolově ji upozornil, aby napadla zpět. inv. – proto tak činí. Když jí soud advokáta přidělí, nesplní to co má. V dalším podání z téhož dne popsala svá zdravotní postižení a vyjádřila nesouhlas s posudkem Lékařské posudkové služby Americká 28-30, 303 18 Plzeň; ještě uvedla, že když jí soud adv. přidělí, okamžitě si to úřady zjistí a ovlivní ho a ona je potom bezmocná a krajský soud s tím do dnešní doby nic neudělal; jak dlouho bude ještě muset psát žaloby, kas. stížnosti; žádný dluhy na pojišť. nemá, potvr. jim dala. Dále uvedla, že žalovaná vypoč. chybně potř. dobu pojištění, doposud nemá ani korunu a kdo nařídí ČSSZ, aby jí vyplác. inv. důch.?
3. K výzvě soudu žalobkyně v podání ze dne 4.6.2018 uvedla, že požaduje, aby soud nařídil ČSSZ, aby jí začli vyplácet inv. důchod, jelikož dle zákona má na to právo a nic jiného jí nezbyvá; cítí se jejich vinou poškozená. K podání připojila nikoli kopii celého napadeného rozhodnutí, ale pouze jeho stranu 1 a 2.
4. Vzhledem k tomu, že u zdejšího soudu probíhalo další řízení o žalobě žalobkyně (sp. zn. 16Ad 95/2017), v němž měl zdejší soud k dispozici i dávkový spis vedený žalovanou ohledně žalobkyně, soud si pro potřebu tohoto řízení pořídil kopii napadeného rozhodnutí ze dne 25.4.2018 (celkem 15 stránek) a založil ji do soudního spisu.
5. **Napadeným rozhodnutím ze dne 25.4.2018 č.j. ...** žalovaná zamítla námitky žalobkyně a **potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. ... ze dne 11.12.2017**, jímž byla zamítnuta její žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku o invaliditě nebyla shledána invalidní podle § 39 odst. 1 uvedeného zákona. Dále byl podrobně popsán průběh všech řízení vedených žalovanou s žalobkyní ohledně jejích žádostí o invalidní důchod, když o jeho přiznání žádala opakovaně již od roku 1992, avšak podmínka vzniku invalidity nebyla dlouho prokázána.
Až na základě žádosti podané u Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Sokolov dne 15.12.2008 dle záznamu o jednání ze dne 10.4.2009 (dále jen **posudek z 10.4.2009**) uvedená OSSZ konstatovala, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu došlo u žalobkyně k poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33%, proto byla uznána částečně invalidní podle § 44 odst. 1 zákona ve znění účinném do 31.12.2009, datum vzniku invalidity stanoveno na den 5.3.2009. Žalobkyně tak sice splnila zdravotní podmínku pro přiznání invalidního důchodu, avšak pro jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

přiznání bylo třeba splnit ještě podmínku získání potřebné doby pojištění v rozhodném období, kterou však nesplnila, proto ČSSZ vydala dne 18.5.2009 rozhodnutí, kterým zamítla žádost pro nesplnění podmínek § 43 zákona ve znění účinném do 31.12.2009. Doba pojištění potřebná pro nárok na plný či částečný invalidní důchod u pojištěnce ve věku nad 28 let činila 5 roků a zjišťovala se z období posledních 10 roků před vznikem plné či částečné invalidity, V případě žalobkyně bylo tedy rozhodné období 10 let před vznikem invalidity stanoveno od 5.3.1999 do 4.3.2009, v němž účastník řízení získal pouze 1 rok pojištění. K rozhodnutí z 18.5.2009 byl přiložen jako jeho nedílná součást osobní list důchodového pojištění (dále jen **OLDP**) z 12.5.2009, z něhož vyplývalo, že žalobkyně získala celkově 13 roků a 207 dnů pojištění.

V mezidobí bylo posudkem OSSZ Sokolov ze dne 4.2.2010 konstatováno, že žalobkyně nebyla plně ani částečně invalidní podle § 25 odst. 3 a 4 zákona č. 121/1975 Sb. v době od 7.5.1981 do 30.9.1988, nebyla plně ani částečně invalidní podle § 29 a § 37 zákona č. 100/1988 Sb. ani v době od 1.10.1988 do 31.12.1995 a nebyla plně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, ve znění účinném do 31.12.2009, ani částečně invalidní podle § 44 odst. 1 a 2 uvedeného zákona ani v době od 1.1.1996 do 4.3.2009.

Dne 6.11.2017 podala žalobkyně u OSSZ Sokolov svou poslední žádost o invalidní důchod, na jejímž základě OSSZ Sokolov posoudila její zdravotní stav a vydala o něm posudek o invaliditě ze dne 2.3.2017 (správně 1.12.2017; dále jen **posudek z 1.12.2017**). V tomto posudku z 1.12.2017 bylo konstatováno, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona, avšak nikoli do té míry, aby mohla být uznána invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost jen o 30%. Jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je v posudku uvedeno zdravotní postižení dle kapitoly VIII. (postižení ucha, bradavkového výběžku, sluchu), pod položkou 6 (oboustranná středně těžká nedoslýchavost) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), která pro ně stanoví míru poklesu pracovní schopnosti o 20%, přičemž OSSZ Sokolov ji vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu ve smyslu § 3 odst. 1 vyhlášky navýšila o 10 procentních bodů, takže celkově činil pokles pracovní schopnosti žalobkyně o 30%. Na základě uvedené skutečnosti vydala ČSSZ dne 11.12.2017 napadené rozhodnutí, proti kterému podala žalobkyně své poslední námitky.

Lékař ČSSZ – pracoviště Plzeň pro účely námitkového řízení posoudil invaliditu žalobkyně dne 20.3.2018 se závěrem, že od 1.10.1988 do 31.12.1995 nebyla plně ani částečně invalidní dle § 29 a § 37 zákona č. 100/1988 Sb., neboť i přes dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav byla schopna vykonávat dosavadní zaměstnání skladové dělnice nebo jiné stejně kvalifikované zaměstnání a to bez zvlášť upravených pracovních podmínek; od 1.1.1996 do 4.3.2009 nebyla plně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona ve znění účinném do 31.12.2009, ani nebyla částečně invalidní dle § 44 odst. 1) a 2) uvedeného zákona, neboť pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nedosahoval hodnoty ani 33 % a nejednalo se ani o zdravotní postižení umožňující soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek ve smyslu přílohy č. 3 vyhlášky č. 284/1995 Sb., ani se nejednalo o zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky ve smyslu přílohy č. 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb.; od 5.3.2009 do 31.12.2009 byla částečně invalidní dle § 44 odst. 1 zákona ve znění účinném do 31.12.2009, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %; od 1.1.2010 je

invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, přičemž jde o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) uvedeného zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 45%. Lékař ČSSZ stanovil svým posudkem z 20.3.2018 den vzniku invalidity žalobkyně k datu 5.3.2009, od kterého je schopna vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné, smyslové nebo duševní a jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě a doba platnosti tohoto posudku byla stanovena trvale. Dále lékař ČSSZ konstatoval, že k datu rozhodnutí ČSSZ ze dne 11.12.2017 zdravotní stav žalobkyně odpovídá po přehodnocení namítaných skutečností řízení nadále prvnímu stupni invalidity, která vznikla k datu 5.3.2009 a vzhledem k charakteru postižení a věku žalobkyně lékař ČSSZ ustoupil od dalších kontrol, protože je spatřuje jako neúčelné.

V rámci námitkového řízení byl tedy zdravotní stav žalobkyně po dni vydání napadeného rozhodnutí posouzen odlišně od prvoinstančního posudku OSSZ Sokolov, a to tak, že byla shledána invalidní v prvním stupni invalidity ode dne 5.3.2009. V případě žalobkyně bylo znovu zjišťováno i splnění další zákonné podmínky a to získání potřebné doby pojištění v rozhodném období s ohledem na vznik invalidity. Také bylo připomenuto, že podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoli období deseti roků dokončeném po vzniku invalidity. Rovněž žalovaná připomněla, že před dosažením věku 55 let lze zhodnotit dobu nezaměstnanosti maximálně v rozsahu 1 roku, přičemž žalobkyně dosáhla 55 let věku dne 14.5.2017 a ČSSZ ověřila ve své evidenci, že z celé doby po roce 1995, po kterou byla vedena v evidenci úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání, jemuž podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci nenáleží, jí byla správně započtena maximální doba 1 roku před dosažením 55 let v evidenci úřadu práce jako uchazeče o zaměstnání bez podpory v nezaměstnanosti nebo podpory při rekvalifikaci po dosažení věku 55 let. Závěrem žalovaná uvedla, že žalobkyně druhou základní podmínku pro vznik nároku na invalidní důchod nesplnila, protože po opětovném prověření nárokových podkladů ve své evidenci zjistila, že žalobkyně v rozhodném období posledních 10 let před vznikem invalidity, tj. v době od 5.3.1999 do 4.3.2009, získala pouze 1 rok pojištění místo potřebných 5 let pojištění pro vznik nároku, takže chybí ke splnění uvedené podmínky 4 celé roky pojištění. V rozhodném období posledních 20 let před vznikem invalidity, tj. v době od 5.3.1989 do 4.3.2009, získala nadále pouze 4 roky a 94 dny pojištění místo potřebných 10 let, takže do splnění uvedené podmínky jí chybí 5 let a 271 den a nezískala potřebnou dobu pojištění v minimálním rozsahu 5 roků ani v kterémkoli desetiletém období dokončeném po vzniku invalidity. ČSSZ tak po důkladném přezkoumání napadeného rozhodnutí ze dne 11.12.2017 konstatovala, že v řízení o námitkách dospěla k závěru, že bylo vydáno zcela v souladu s právními předpisy a nelze proto jinak než je potvrdit, tudíž shledala námitky žalobkyně jako nedůvodné. Nedílnou součástí rozhodnutí byly tři OLDP zpracované 6.4.2018 s celkovými dobami pojištění do 4.3.2009, do 31.12.2009 a do 5.11.2017.

6. **Žalovaná dne 19.6.2018** ve svém obsáhlém vyjádření k žalobě uvedla mimo jiné citaci příslušných zákonných ustanovení vztahujících se k projednávané věci a zdůraznila, že i když zhodnotila žalobkyni veškerou prokázanou a doloženou dobu pojištění dle dokladů nacházejících se v její evidenci a těch, které předložila žalobkyně při uplatnění žádosti, nesplnila kromě vzniku invalidity další z podmínek nároku na předmětnou dávku důchodového pojištění taxativně stanovenou právními předpisy, a to potřebnou dobu pojištění. S ohledem na námitky žalobkyně navrhla žalovaná důkaz posudkem Posudkové

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.; dále žalovaná sdělila, že za současného stavu i nadále trvá na svém rozhodnutí ze dne 25.4.2018 a navrhuje soudu zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

7. **Ze zaslaného dávkového spisu** vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 25.4.2018 bylo žalobkyni doručeno dne 30.4.2018 a také, že veškeré doby pojištění získané žalobkyní byly žalovanou zohledněny ve třech OLDP zpracovaných 6.4.2018, které byly nedílnou součástí rozhodnutí ze dne 25.4.2018.
8. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Sokolov** vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 1.12.2017 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 20.3.2018 soud zjistil, že skutečnosti uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 25.4.2018 odpovídají zcela obsahu předmětných posudků založených v posudkovém spisu, kdy nedošlo ke změně data vzniku invalidity žalobkyně, tedy je invalidní od 5.3.2009.
9. **V podání ze dne 3.7.2018** žalobkyně reagovala na vyjádření žalované ze dne 19.6.2018 a dožadovala se vyplácení invalidního důchodu žalovanou, protože ona nemá žádný dluhy na pojištění, MPSV není lékař a nemůže posuzovat zdr. stav.
10. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. K žádosti soudu **PK MPSV-pracoviště v Plzni vypracovala** po jednání konaném dne **25.10.2018 posudek** za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie, kdy žalobkyně nebyla přítomna (nepřítomnost písemně omluvila), v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace a konzultace neurologem při jednání komise dne 17.10.2018, konzultace ORL lékařem dne 22.10.2018 a konzultace psychiatrem při jednání komise dne 25.10.2018 byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je parciální epilepsie se sporadickou generalizací v.s. traumatické etiologie, relativně kompenzovaná při léčbě. Anxiosně depresivní symptomatika reaktivního charakteru nemá zásadní vliv na pokles pracovní schopnosti. Dalším onemocněním s vlivem na pokles pracovní schopnosti je percepční porucha sluchu symetrická, ztráty dle Fowlera vpravo 64,7%, vlevo 59,7%, celková ztráta 60,95%, opatřená sluchadlem. Dále PK MPSV uvedla, že je v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Sokolov, jen nenavýšuje základní taxaci, není v souladu s posudkovým hodnocením námitkového řízení_a konstatovala, že u žalobkyně se jedná o formu částečně kompenzovanou, zpravidla déle než jeden měsíc bez záchvatů, několik záchvatů během roku ale ne více jak 12 záchvatů do roka, přítomnost lehkého organického postižení mozku různé etiologie, bez neurologického deficitu a bez jiné duševní poruchy, některé denní aktivity omezeny. **Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 40% podle kapitoly VI, položky 4b) přílohy vyhlášky** a na horní hranici taxace hodnoceno i

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

s ohledem na postižení sluchu a přihlíženo také k dělnickému povolání; z doložených lékařských nálezů nelze prokázat u ostatních uvedených onemocnění takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odstavce 1 vyhlášky, a není ani důvod pro použití § 4 odstavce 1 téže vyhlášky. Závěrem komise uvedla, že žalobkyně není schopna práce spojené se zvýšeným rizikem stressů, ve směnném provozu, ve velkém kolektivu, ve vynuceném tempu, je schopna lehké práce; není vhodná práce na noční směny a s nároky na sluch. **Komise setrvala na datu vzniku invalidity 5.3.2009** s tím, že v předcházejícím období byla žalobkyně opakovaně posuzována na OSSZ i při jednání PK MPSV a stav v té době neodpovídal žádnému stupni invalidity (doba platnosti (lhůta KLP): trvale). (Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalovanému.)

11. **V podání ze dne 2.11.2018** žalobkyně vyjádřila nesouhlas s posudkem PK MPSV, protože má II. stupeň trvalý a to v hodnotě 45% a není uvedeno, že měla operaci dělohy a naslouchadlo jí nepomáhá, špatně vidí a nosí brýle na čtení; jsou to pořád následky, řekl jí to lékař, a ona si za tím stojí, což MPSV nechťeli brát v úvahu a ničeji jí život i zdraví. Připojila i kopii posudku o invaliditě OSSZ Sokolov ze dne 23.1.2014, kde je na straně 1 uvedeno jde i nadále o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona; z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost o 45%; a na straně 2 je uvedeno: Posuzovaná je schopna po vzniku invalidity II. stupně vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě. (K tomu soud poznamenává, že se jedná o zřejmou písařskou chybu na straně 2, jelikož § 39 odst. 2 písm. a) zákona, jakož i míra poklesu 45% se týkají jedině a pouze invalidity prvního stupně nikoli druhého stupně.)
12. K žádosti soudu **PK MPSV doplnila svůj posudek po jednání konaném dne 19.2.2019**, kdy za účasti odborného lékaře z oboru neurologie uvedla správná data posudkového hodnocení OSSZ Sokolov (1.12.2017) i námitkového řízení (20.3.2018) v této věci a konstatovala, že není v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Sokolov, které stanovuje jinou příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti. Dále PK MPSV uvedla, že je v souladu s posudkovým hodnocením námitkového řízení a konstatovala, že u žalobkyně se jedná o formu částečně kompenzovanou, zpravidla déle než jeden měsíc bez záchvatů, několik záchvatů během roku ale ne více jak 12 záchvatů do roka, přítomnost lehkého organického postižení mozku různé etiologie, bez neurologického deficitu a bez jiné duševní poruchy, některé denní aktivity omezeny. Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 40% podle kapitoly VI, položky 4b přílohy vyhlášky. Následně vydala komise dne 4.3.2019 (č.l. 62) opravné usnesení, jímž opravila písařskou chybu, kdy místo správného data rozhodnutí ČSSZ ze dne 25.4.2018 uvedla nesprávné datum 15.5.2018.
13. **Žalobkyně před dožádaným Okresním soudem v Sokolově dne 15.4.2019** setrvala na podané žalobě a vyjádřila přesvědčení, že dobu pojištění v rozhodném období splňuje a namítala, že její dcera L.Z. se narodila ... a mělo jí být započteno 4,5 roku dle tehdejšího zákona mateřské dovolené, na které byla 6 let a dne 31.8.1992 nastoupila na úřad práce; nesouhlasila s posudkem PK MPSV ze dne 25.10.2018, kde podle ní nebyly uvedeny všechny diagnózy, které ji trápí a také uvedla, že její zdravotní problémy pramení z nehody, kdy byla sražena autem v dětství a je po operaci mozku; není zaměstnána ze zdravotních důvodů a na Úřadu práce v Chodově je od roku 1995, je práce neschopná a dle ní se u ní jedná o třetí stupeň invalidity; dále souhlasila s tím, aby jednání u procesního

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

soudu proběhlo v její nepřítomnosti a závěrem navrhl, aby si soud vyžádal další lékařské zprávy.

14. Po doručení protokolu o výsledku žalobce ze dne 15.4.2019 k žádosti soudu **PK MPSV doplnila svůj posudek ještě dne 31.5.2019**, kdy se vyjádřila k námitkám žalobkyně ze dne 15.4.2019 a v závěru tohoto doplnění komise uvedla, že trvá na svém původním posudku ze dne 25.10.2018 s tím, že nálezy všech odborných lékařů, které žalobkyně navštěvuje, jsou uvedeny v posudku; bolest nohou je subjektivní stesk a neuvádí se v diagnózách a to, že žalobkyně byla sražena autem v dětství, je v posudku uvedeno a je tam uvedena i možná příčinná souvislost s epileptickými záchvaty. Komise rovněž setrvala na tom, že datum vzniku invalidity je dnem 5.3.2009.
15. **V podání ze dne 5.6.2019** žalobkyně vyjádřila nesouhlas s posudkem PK MPSV o invaliditě, jelikož 20.3.2018 byla hodnocena 45% nikoliv 40%. Není pravda, že bolesti nohou jsou ze subjektivních stesků, protože má chronickou artrózu, a také uvedla, že s jejím zdr. stavem ji nikdo nezaměstná, cítí se ponížena i na právech. Připojila i několik lékařských zpráv z března a května roku 2019.
16. **Ústního jednání** zdejšího soudu konaného dne 13.6.2019 se žalobkyně nezúčastnila (nepřítomnost omluvila) a přítomný zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby a v plném rozsahu odkázal na jejich stanovisko ze dne 19.6.2018 a důrazně připomněl, že žalobkyně nesplnila druhou zákonnou podmínku, tj. získání potřebné doby pojištění v rozhodném období tak, aby jí mohla být přiznána výplata invalidního důchodu; invalidita žalobkyně nebyla zpochybněna, je však třeba splnit i další podmínku, a to potřebnou dobu pojištění, což v této věci nenastalo.
17. S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v **§ 39 zákona** následující:
 - (1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
 - (2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
 - (3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činností. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
18. Pro úplnost krajský soud dodává, že **dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky** v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (dle § 4 odst. 1 téže vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů). Podmínky pro snížení míry poklesu nebyly shledány a podmínky pro toto zvýšení byly shledány pouze lékařem OSSZ, jak uvedeno shora. Od 1.1.2010 se za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje

takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce /§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb./.

19. Dle § 40 odst. 1 písm. f), odst. 2 zákona potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let pět roků. Potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění dva roky.
20. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přiznání invalidního důchodu a jeho výplaty z důvodů v ní uvedených. V průběhu řízení však žalobkyně neprokázala žádnou další dobu pojištění v rozhodném období 10ti či 20ti let před vznikem invalidity a jelikož i PK MPSV, stejně jako lékař ČSSZ, stanovila datum vzniku invalidity prvního stupně dnem 5.3.2009, nezbyvá ani soudu než konstatovat, že nesplnila ani v současné době zákonné podmínky pro výplatu invalidního důchodu. Žalobkyně je sice invalidní od 5.3.2009, avšak pro výplatu invalidního důchodu je nezbytné získat i potřebnou dobu pojištění v rozhodném období, ale tuto zákonnou podmínku žalobkyně dosud nesplnila a to ani v době 10ti let po vzniku invalidity. Stále totiž neznamená, že je nesprávné rozhodnutí ČSSZ, pokud není v souladu s požadavkem žalobkyně, neboť rozhodující v této věci je výsledek posouzení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři či komisí a v případě uznání invalidity i získání potřebné doby pojištění v souladu s platnou právní úpravou. Žalobkyně však do současné doby obě zákonné podmínky nesplnila, byť je přesvědčena o opaku.
21. Představa žalobkyně, že ona podmínky pro přiznání invalidního důchodu a jeho výplaty splňuje, je zcela mylná, jak se jí snaží však stále marně již řadu let opakovaně vysvětlit žalovaná, zdejší soud, MPSV, ombudsman či Nejvyšší správní soud. Přitom zákonné podmínky jsou zcela jednoznačně obsažené v zákoně ve shora citovaných paragrafech zákona a porozumí jim každý, kdo je hodlá pochopit, avšak mezi takové osoby žalobkyně nepatří. Žalobkyně je totiž bez ohledu na platnou právní úpravu přesvědčena a nenechá si to vymluvit, že když byla v dětství sražena autem, že má takové trvalé následky, pro které jí má být přiznána invalidita bez ohledu na to, že nesplňuje potřebnou zákonem stanovenou délku doby pojištění z doby před vznikem invalidity či po jejím vzniku. Soud se ve věci invalidního důchodu žalobkyně smířil s tím, že jakékoli vysvětlování ohledně nutnosti současného splnění zákonných podmínek potřebných pro přiznání invalidního důchodu a jeho výplatu je v podstatě zcela zbytečné, jelikož žalobkyně je přesvědčena přes všechna roky trvající poučení shora uvedených orgánů či institucí o své pravdě a názoru. Toto její přesvědčení je však pouze k její škodě, jelikož i po vzniku invalidity měla stále možnost zapojit se do pracovního procesu a získat, byť po krátkých časových úsecích zaměstnání, další potřebnou dobu pojištění a tím i nárok na výplatu jí požadovaného invalidního důchodu. Místo toho žalobkyně setrvává od 1.5.1995 v evidenci úřadu práce s argumentací, že jí nikdo nepřijme do zaměstnání kvůli jejímu zdravotnímu stavu, který však nikdy nevyklučoval její zapojení do pracovní činnosti, protože kvůli prokázaným zdravotním postižením byla její pracovní schopnost pouze snížena, jak uvedeno výše.

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

22. Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že **žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 25.4.2018 není důvodná**. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 25.10.2018 (doplněného dne 19.2. a 31.5.2019) vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobkyně, neboť komise pro jeho posouzení měla odborné lékařské nálezy z doby před i po vydání napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jejích zdravotních postižení, řádně je odůvodněn posudkový závěr a je stanoveno i omezení, které však žalobkyni nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobkyně v řízení o námitkách, rovněž i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav i stanovili míru poklesu pracovní schopnosti shodně, stejně shodně hodnotili i datum vzniku invalidity 5.3.2009, jak uvedeno shora. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, jelikož byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru neurologie a psychiatrie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobkyně a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz.
23. Soud zdůrazňuje, že samotné posudkové posouzení zdravotního stavu probíhá dle doložené zdravotní dokumentace a aktuálních odborných lékařských nálezů (k rozhodnému datu), popř. vlastním vyšetřením při jednání posudkovým lékařem (OSSZ a ČSSZ); pouze v případě, že by byly dodané podklady nedostatečné pro posudkové posouzení, je vyžadováno doplnění lékařských zpráv, popř. absolvování určitého odborného vyšetření. Posudkoví lékaři i PK MPSV v daném případě shledali doložené lékařské zprávy za plně dostačující, aby dle nich mohli objektivně posoudit a vyhodnotit zdravotní stav žalobkyně dle platné vyhlášky o invaliditě. Důvodem uznání invalidity ani jejího stupně totiž není vlastní vyhodnocení zdravotních potíží a zdravotního stavu žalobkyně, nýbrž jediné posudková rozvaha vycházející výhradně z objektivně zjištěného zdravotního stavu posudkovými lékaři dle platné vyhlášky o invaliditě. Jedině posudkový lékař OSSZ a ČSSZ je ze zákona oprávněn posoudit zdravotní stav žadatele o důchod, vyhodnotit dle platné vyhlášky o invaliditě a její přílohy odborné lékařské zprávy a nálezy pro posudkové řízení o invaliditě, přiřadit zjištěné zdravotní postižení jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti pod správnou položku stanovenou vyhláškou o posuzování invalidity a určit, zda se jedná o invaliditu či nikoliv a to výhradně dle platných právních předpisů. Totéž oprávnění má v soudním řízení správním PK MPSV. Takto bylo v daném případě postupováno, posudkové řízení proběhlo zcela správně a objektivně, opakovaně byl zdravotní stav žalobkyně posouzen jako invalidní od 5.3.2009 (částečná invalidita do 31.12.2009 a od 1.1.2010 invalidita prvního stupně), ač žalobkyně vyjádřila u Okresního soudu v Sokolově dne 15.4.2019, že podle ní se jedná o třetí stupeň invalidity.
24. Ze shora uvedených důvodů proto **soud žalobě žalobkyně nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.**, dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 25.4.2018 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, neboť žalobkyně neprokázala, že splňuje současně obě zákonné podmínky pro přiznání invalidního důchodu a jeho výplaty.

25. Žalobkyně byla sice uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně od 5.3.2009, ale k tomuto datu ani k pozdějšímu datu (do deseti let po vzniku invalidity) nesplnila zákonnou podmínku získání potřebné doby pojištění v rozhodném období, jak uvedeno výše. Soud znovu, jako již v předešlých rozsudcích ohledně invalidního důchodu žalobkyně, konstatuje, že žalovaná započítala žalobkyni veškerou dobu pojištění, kterou žalobkyně získala od 1.9.1977, jak je zřejmé z vyhotovených OLDP, které byly nedílnou součástí vydaných rozhodnutí ČSSZ (v této věci se jedná např. o tři OLDP zpracované 6.4.2018, které byly nedílnou součástí rozhodnutí žalované ze dne 25.4.2018 s celkovými dobami pojištění do 4.3.2009, do 31.12.2009 a do 5.11.2017). Žalobkyně v OLDP má správně započtenou i dobu péče o dceru L., narozenou ..., kdy má vykázanu dobu péče o ni od 1.5.1989 do 21.12.1989, tj. do jejích čtyř let, jak bylo stanoveno příslušným zákonem, když zaměstnavatelem žalobkyně byla vykázána doba zaměstnání od 25.5.1981 nepřetržitě do 30.4.1989, přičemž doba zaměstnání byla pro žalobkyni výhodnější než doba péče o dítě, proto jí byla doba péče o jmenovanou dceru započtena do doby pojištění v uvedeném rozsahu. V žádném případě není možné, započítat dobu péče o dceru žalobkyně v rozsahu 4,5 roku, jak žalobkyně požadovala, protože to zákon platný v té době neumožňoval a záleželo pouze na žalobkyni, pokud z důvodu péče o dceru nebyla zaměstnaná do jejích šesti let věku, jak uvedla před okresním soudem. Dále soud podotýká, že v této věci byl posuzován zdravotní stav žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. ke dni 25.4.2018, proto v tomto řízení již nemohly být zohledněny lékařské zprávy z března a května roku 2019 zaslané soudu žalobkyní s podáním ze dne 5.6.2019.
26. Žalobkyně ve věci neměla úspěch a žalovaná ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřipustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Plzeň 13. června 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně